

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 14. lipnja 2009.

Tijelovo je očitovanje Boga, potvrda da je Bog ljubav

Draga braćo i sestre!

Danas se u mnogim zemljama, među kojima je i Italija, slavi Tijelovo - Corpus Domini, blagdan Euharistije, na koji se sakrament Gospodinova Tijela svečano nosi u procesiji. Što nama znači taj blagdan? On nas ne navodi samo na razmišljanje o liturgijskom aspektu; zapravo, Corpus Domini je dan koji uključuje kozmičku dimenziju, nebo i zemlju. Ponajprije podsjeća – barem na našoj hemisferi – na ovo tako lijepo i mirisno razdoblje u kojemu proljeće već polako prelazi u ljeto, sunce je na nebu jako a na poljima zori ito. Blagdani Crkve – kao i oni idovski – vezani su uz ritam solarne godine, sijanja i etve. To je osobito vidljivo na današnji blagdan u čijemu je središtu znak kruha, plod zemlje i neba. Zato je euharistijski kruh vidljivi znak Onoga u kojemu su zemlja i nebo, Bog i čovjek postali jedno. A to pokazuje da odnos s dobima za liturgijsku godinu nije nešto čisto izvanjsko.

Blagdan Tijelova - Corpus Domini - prisno je povezan s Uskrsom i Pedesetnicom: Isusova smrt i uskrsnuće te izlivanje Duha Svetoga njegove su pretpostavke. Osim toga, neposredno se nadovezuje na blagdan Presvetoga Trojstva, što smo ga proslavili protekle nedjelje. Samo zato što je sam Bog odnos, s Njime moe postojati odnos; a samo zato što je ljubav, moe ljubiti i biti ljubljen. Tako je Tijelovo očitovanje Boga, potvrda da je Bog ljubav. Na jedinstven i osobit način, taj nam blagdan govori o boanskoj ljubavi, o onome što ona jest i što čini. Govori nam, na primjer, da se ona ponovno rađa u darivanju, da se prima u davanju, da se ne smanjuje i ne troši – kako pjeva jedan himan svetoga Tome Akvinskog: „nec sumptus consumitur”. Ljubav preobraava svaku stvar, te se stoga razumije da je u središtu današnjega blagdana Tijelova tajna transupstancijacije,

znak Isusa - Ljubavi koja preobraava svijet. Promatrajući Ga i časteći Ga, mi kaemo: da, ljubav postoji, a budući da postoji stvari se mogu promijeniti na bolje i mi se možemo nadati. Upravo nada koja dolazi iz Kristove ljubavi daje nam snagu da živimo i suočavamo se s poteškoćama. Zato pjevamo, dok u procesiji nosimo Presveti sakrament; pjevamo i hvalimo Boga koji se objavio skrivajući se u znaku prelomljenoga kruha. Taj Kruh svi trebamo, jer je duh i teak put prema slobodi, pravdi i miru.

Moemo samo zamisliti s koliko je vjere i ljubavi Majka Boja u svome srcu primila i čistila svetu Euharistiju! Svaki je put to za nju bilo kao da ponovno ivi cijelo otajstvo svoga Sina Isusa: od začeca do uskrsnuća. „Euharistijskom enom" nazvao ju je moj časni i ljubljani prethodnik Ivan Pavao II. Naučimo od nje stalno obnavljati naše zajedništvo s Tijelom Kristovim, da bismo ljubili jedni druge kao što je On nas ljubio.

Nakon molitve Anđeoskog pozdravljenja

Od 24. do 26. ovoga mjeseca u New Yorku će se odrati konferencija Ujedinjenih naroda o ekonomskoj i finansijskoj krizi te o njezinom utjecaju na razvoj. Na sudionike konferencije, kao i na odgovorne za javne poslove i sudbinu planete, zazivam duh mudrosti i ljudske solidarnosti, kako bi se sadašnja kriza pretvorila u prigodu, u stanju da se više pozornosti posveti dostojanstvu svake ljudske osobe i promicanju jednake raspodjele moći odlučivanja i resursa, s posebnom obzirnošću prema – na alost sve većemu - broju siromašnih.

Na ovaj dan, na koji se u Italiji i mnogim drugim dravama slavi blagdan Tijelova, „Kruha ivota" – kao što sam upravo spomenuo – osobito elim podsjetiti na stotine milijuna osoba koji trpe glad. To je potpuno neprihvatljiva stvarnost, koja se i dalje ne smanjuje unatoč naporima posljednjih desetljeća. Zato prieljkujem da u prigodi sljedeće konferencije UN-a, te u sjedištu međunarodnih ustanova budu prihvaćene mjere što ih dijeli cijela međunarodna zajednica te se ostvare one strateške odluke, koje ponekad nije lako prihvatiti, koje su potrebne da se svima u sadašnjosti i u budućnosti zajamči osnovna hrana i dostojanstveni ivot.

Sljedeći petak, na blagdan Presvetoga Srca Isusova, na Dan svećeničkoga posvećenja, započet će Svećenička godina što sam je ja htio, a koja se podudara s 150. obljetnicom smrti svetoga Arškog upnike. Vašim molitvama povjeravam taj novi duhovni pothvat, koji će slijediti Pavlovu godinu koja sad već ide svome završetku. Neka ta nova jubilejska godina bude prikladna zgoda da se produbi vrijednost i vanost svećeničkoga poslanja te da se od Gospodina zamoli da svojoj Crkvi daruje brojne i svete svećenike.
